

7^e Paaszondag B

Heilige Vader, bewaar in uw Naam hen die Gij Mij gegeven hebt. Ik bid niet dat Gij hen uit de wereld wegneemt, maar dat Gij hen bewaart voor het kwaad. (Joh 17,11b.15)

Van leven naar eucharistie

Twee mensen die zoveel van elkaar hielden, verliezen elkaar doordat een van de twee verdwijnt. Zij hadden elkaar beloofd trouw te blijven, elkaar nooit te vergeten. Maar zulke trouw is zo moeilijk. De tand des tijds wreekt haar aan. Innerlijk verraad verloochent die trouw. Arglistig sluipen allerlei twijfels binnen. Waarom zou ik trouw blijven? Alleen maar om de schoonheid van de trouw? Is echte trouw, te midden van alles wat verandert, niet veel eer geloven in wat niet voorbijgaat, getuigen van wat blijft en eeuwig is?

Eerste lezing

Handelingen 1,15-17.20a.c-26

In die dagen stond Petrus op te midden van de broeders – er was een groep van ongeveer honderdtwintig personen bijeen – en sprak: "Mannen broeders, het Schriftwoord moest in vervulling gaan dat de heilige Geest door de mond van David tevoren gesproken heeft over Judas, die de gids is geworden van hen die Jezus gevangen namen. Hij behoorde tot ons getal en had aan dit dienstwerk zijn deel gekregen. Er staat immers geschreven in het boek der Psalmen: Een ander neme zijn ambt over. Dus moet een van de mannen die tot ons gezelschap behoorden gedurende de tijd dat de Heer Jezus onder ons verkeerde, vanaf het doopsel van Johannes tot de dag waarop Hij van ons werd weggenomen, met ons een getuige worden van zijn verrijzenis." Men stelde er twee voor: Jozef ook Barsabbas geheten, bijgenaamd Justus, en Mattias. Toen baden zij als volgt: "Gij Heer, die aller harten kent, wijs degene aan die Gij van deze twee hebt uitverkoren om de plaats te bezetten in dit dienstwerk en apostelambt, waaraan Judas ontrouw werd om heen te gaan naar zijn eigen plaats." Toen liet men hen loten en het lot viel op Mattias. Hij werd toegevoegd aan de groep van de elf apostelen.

Tweede lezing

I Johannes 4,11-16

Vrienden, als God ons zozeer heeft liefgehad moeten ook wij elkander liefhebben. Nooit heeft iemand God gezien, maar als wij elkaar liefhebben woont God in ons en is zijn liefde in ons volmaakt geworden. Dit is het bewijs dat wij in Hem verblijven zoals Hij verblijft in ons, dat Hij ons deel heeft gegeven aan zijn Geest. En wij, wij hebben gezien en wij getuigen dat de Vader zijn Zoon heeft gezonden om de heiland van de wereld te zijn. Als iemand erkent dat Jezus de Zoon van God is woont God in hem en woont hij in God. Zo hebben wij de liefde leren kennen die God voor ons heeft en wij geloven in haar. God is liefde: wie in de liefde woont woont in God en God is met hem.

Evangelie

Johannes 17,11b-19

In die tijd sloeg Jezus zijn ogen ten hemel en bad: "Heilige Vader, bewaar in uw Naam hen die Gij Mij gegeven hebt, opdat zij één mogen zijn zoals Wij. Toen Ik bij hen was bewaarde Ik in uw Naam hen die Gij Mij hebt gegeven. Ik heb over hen gewaakt en niemand van hen is verloren gegaan behalve de man des verderfs, want de Schrift moest vervuld worden. Maar nu kom Ik naar U toe en nog in de wereld zeg Ik dit, opdat zij mijn vreugde ten volle in zich zouden bezitten. Ik heb hun uw woord meegedeeld, maar de wereld heeft hen gehaat omdat zij niet van de wereld zijn zoals Ik niet van de wereld ben. Ik bid niet dat Gij hen uit de wereld wegneemt, maar dat Gij hen bewaart voor het kwaad. Zij zijn niet van de wereld zoals Ik niet van de wereld ben. Wijd hen U toe in de waarheid. Uw woord is waarheid. Zoals Gij Mij in de wereld gezonden hebt zo zend Ik hen in de wereld, en omwille van hen wijd Ik Mij aan U, opdat ook zij in de waarheid aan U toegewijd mogen zijn."

Van eucharistie naar leven

De Jezus van Palestina is uit deze wereld verdwenen. Al wat bij Hem aards en vergankelijk was moest, evenals bij ons, verdwijnen. Maar, kon zijn dood een einde maken aan een onderneming die toch eeuwige en oneindige elementen in zich droeg? Neen, want zijn Geest blijft in de Kerk. De Geest houdt de gedachte levendig aan wat Jezus was en deed. Met zijn hulp moeten de gelovigen getuigen van de oneindige warden doorheen alle begrenzingen, van het eeuwige doorheen de dood. Hun taak wordt bemoeilijkt door vragen en twijfels, maar in de Eucharistie ontvangen zij de zekerheid dat Jezus Christus voor altijd bij hen is. En wanneer zij bidden weten zij dat God de mensen niet in de steek laat.